

Medi... La seguretat de França: Les gestions i conferències per a obtenir-la i els resultats obtinguts: Continuen les tasques del Comitè Dawes: La situació política a Alemanya... Ha estat publicat el "Llibre Groc" francès... Declaracions del secretari del Califat: Abdul Medjid, diu, no abdica: El rei Hussein, afegeix, és un traïdor... LA SENYORETA Ignàsia Pla Batista ha mort a 24 anys d'edat... DE BELGICA M. Theunis anuncia l'acceptació del Poder: La previsible llista ministerial... Dr. BREMON ha traslladat el seu despatx a l'edifici de la Normal de Mestres d'Anglaterra...

LA SENYORETA

Ignàsia Pla Batista

ha mort a 24 anys d'edat
haven rebut els Auxilis Espirituals
(A. C. S.)

Els seus desconhortats pares Enric Pla Alegre i Angela Batista Guardiola, oncles (presents i absents), cosins (presents i absents) i família tota, el jove doctor Josep Casany i la Casa "Sport", de Manuel Casany, successor de Casany Germans i Companyia, participen als seus amics i coneguts tan irreparable pèrdua i els supliquen que se serveixin assistir a la casa mortuòria, Bonavista, 15, avui, dimarts, dia 11, a dos quarts d'onze, per tal d'acompanyar el cadàver a l'església parroquial d'allí a la seva darrera estada, Cementiri de Sant Gervasi.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

LIQUIDACIÓ DE MOBLES
PER CESSAR EN EL NEGOCI LA RAO SOCIAL

MOBLES GIMBERT == Canuda, 35 ==

Casa establerta l'any 1882
Telèfon 4161 A

Diploma d'Honor en l'EXPOSICIÓ INTERNACIONAL DEL MOBLE. - NOTA: El nostre magatzem és el de menys visualitat del carrer, no us confongueu: núm. 35 - Davant del carrer del Duc de la Victòria

CARRER DE LA CANUDA, 35 - Es traspassen les botigues, entresols i magatzems

DE BELGICA

M. Theunis anuncia l'acceptació del Poder: La previsible llista ministerial

Brussel·les, 10.-El senyor Theunis ha anat a les sis de la tarda al Palau per anunciar al rei que acceptava la missió de constituir el nou Minister.

La llista del Gabinet oficial serà donada demà.

Els decrets reials se signaran demà el matí.

La primera reunió dels ministres tindrà lloc demà a la tarda, al ministeri de Finances.

Es creu que les Cambres seran convocades el dimarts vinent en lloc del dijous, car els funerals del senyor Mechelinck, vice-president de la Cambra de Representants, tindrán lloc aquest últim dia.

Els diaris donen com a probable constitució del Govern la següent:

Presidència del Consell i Finances: Theunis.

Justícia, Massan.

Afers Estrangers, Paul Hyman.

Interior, Poulet.

Ciències i Arts, Nolf.

Sabó 'LA DCA'
QUALITAT SUPERIOR
Fabricant: J. ALERAT, MATARO

Penal - Restaurant
CASA PINCE
Gran Via Layetana, 47
Telèfon 1438 A
BARCELONA

Solista de música i de teatre
Telèfon 1438 A, en totes les habitacions
- menús de banys
Calderes penals
Acabats permanents
Totes les habitacions amb bany
al costat
Situació única: Gran confort
Penal complet: 15 penes
amb despeses
OBERTURA L'ABRIL VINENT

Dr. BREMON
ha traslladat el seu despatx a l'edifici de la Normal de Mestres d'Anglaterra, núm. 102, pral. - De 4 a 6.

CASA FUNDADA EN 1834
FILL DE ANTONI ORIOL
JOIERIA I ARGENTERIA
CIUTAT N°7
Tel 2905A

Les ostres se'n tornen a la Comissió

DOS CARRERS NOTABLES :: LLENYA PER A L'HOSPITAL CLINIC :: LA CASA DEL SENYOR ARGIMON ENCALLADA :: 2.000 RATES QUE TAMBE SE'N TORNEN CAP A LA COMISSIO :: ELS FARINAIRES :: YES, WE HAVE NO BANANAS!

En el camí emprès per la corporació municipal per tornar a les bones tradicions dels principis, la sessió d'ahir tornà a celebrar-se amb un xic més de la tradicional puntualitat retardatària que no pas les sessions passades. Les converses hermètiques foren causa, en part, de la citada tornada a la tradició, i també que els regidors, havent d'atendre quasi ineludibles deures, no poden, a les cinc, diem-ne en punt, com nosaltres mateixos, trobar-se a les Cases Consistorials amb tota la unanimitat desitjable. Hi ha qui deia que s'havia parlat del decret sobre el règim municipal; però una manifestació del llinet coronel senyor Alvarez de la Campa durant la sessió ens demostrà pesadament que el decret havia estat sentit caure talment com qui sent ploure. I és que Déu, diu, fa sords als qui, és un dir, vol salvar.

A les cinc quaranta, doncs, la campaneta presidencial donà mostres ben clares d'una certa agilitat. Procurarem asabentar-nos del que succeïa i era simplement que començava l'acte. Ja era hora que es decidís.

Fet el simulacre de lectura de l'acta de la sessió anterior, es passa sense incidents fatals al

DESPATX OFICIAL

Un ofici del Govern civil participa que, vist el recurs presentat contra l'acord de l'Ajuntament anterior per la Cooperativa Militar de Cases Barates, es permet a aquesta el que desitjava; és a dir, que sense pagar drets se'ls concedeixi permís per a la instal·lació de les premses de fons elctric.

Són llegits també dos oficis dels senyors Taylor i Escalans, demanant pròrroques per a la instrucció d'uns expedients, i finalment (entre altres, naturalment) un de la Comissaria Regia del port aeri de Barcelona interessant el nomenament del representant assessor.

I comencen de llegir-se els dictàmens.

ORDRE DEL DIA

El dictamen de la Comissió central sobre les ostres, que la setmana passada havia quedat damunt la taula a petició del senyor CERA, és retirat del despatx ordinari a petició del senyor PROUBASTA, perquè, segons diu aquest senyor, ha estat substituït per un altre de més perfeccionat.

Es aprova tot seguit i sense la més petita intervenció perquè fossin escollits carrers més importants, o bé es procurés donar més importància als carrers escollits, un dictamen de la Comissió de govern proposant que sigui donat el nom del General Arlegui al tres del carrer de Magdalena, que resultaria de la perllongació d'aquest fins al Comtal, a partir de la Via Laietana, i el nom de Comte de Salvatierra al que, sortint del carrer nou de Balmes, acaba en el de Neptí.

Es igualment aprova sense cap explicació macabro-sentimental-administratiu-benefic, un dictamen de la Comissió central proposant que es porti a l'Hospital Clinic el ramatge procedent d'esporgar els arbres, que resulti sobrant després d'èsser utilitzat a l'Esplanador per socarar les víctimes.

El dictamen no diu si a l'Hospital tindrà la dita llenya igual, semblant o contrària aplicació, i tothom hauria agraït al doctor Proubasta uns petits aclariments sobre el particular.

Com a èxit particular del nostre diàri, podem assegurar, perquè ho sabem de bona tinta, que ha estat també aprovat un dictamen ordenant al propietari de la casa que d'una manera tan arximonica interrompia el carrer de les glòries Navas de Tolosa, que suspengués les obres.

Que les suspenguí hem dit, i sentim que hi hagués algú que ho interpretés d'altra manera.

A petició del senyor PAR, que mira pels interessos de la Casa, torna a la Comissió un dictamen, no sabem si d'Hygiene o bé de Beneficència, que proposava destinar la quantitat de cinc cèntims pesetes a l'adquisició de dues mil ratons, que es comprarien (si els venedors s'hi avenien, naturalment) al preu de vint-i-cinc cèntims la peça, amb dret a triar i remenar. Recordant (no ho fa pas molt de temps que es decidí comprar-ne dues mil) caldria preguntar al doctor encançat de consumir-les, que n'ha fet de tantes ratons.

Doncs molt de fet un dictamen de la mateixa Beneficència, dictamen que substituïx el de les ostres, que havia quedat damunt la taula la setmana passada. El present, que si els nostres lectors ens permeten treure'n d'agües els avençaments que anirà per formar a la Comissió, el

reproduïrem íntegrament, a no desfer el destí que fatalment l'espera, i abdi, dient que es tracta de disminuir el possible si més no el nombre de clients del microbi d'Eberth, que tan afoniat és—el microbi, no el senyor Eberth (i perquè no!)—al marisc, creiem que els nostres assidus lectors ens permetran d'esperar una setmana abans de saber del mal que han de morir si tenen la pensada d'obrir o fer-se obrir mitja dotzena d'ostres, que bon profit els facin, sobre tot si ens conviden.

La discussió comença perquè a un dels paràgrafs s'hi afegissin les paraules "sin perjuicio del libre examen".

El senyor CERA (això del "libre examen" no ho ha sentit,afortunadament, el doctor Molins) no troba prou garanties al dictamen i inicia la campanya perquè torni a la Comissió.

El senyor PROUBASTA diu que els anteriors Ajuntaments havien fet moltes coses inútils i que fins ara no s'ha començat de fer quelcom de bo; que de moment el que cal fer és ésser tolerants amb les ostres; que després ja apretaran més, cosa que al senyor CERA no li sembla bé, ja que voldria que no es deixessin entrar ostres mentre el departament de Marina no prengués mesures contra els vivers.

Nosaltres, que posats davant d'una ostra ens traïem el barret i posats davant els senyors Proubasta i Cera també, naturalment, hem de fer constar, però, que si bé el doctor Proubasta defensa admirablement els interessos de la classe mèdica, el doctor Cera descuida lamentablement els de la classe farmacèutica, però que en tractar-se d'ostres com es tracta, no sabríem pas de qui posar-nos al costat, i obtem, finalment, per deixar la paraula al tinent coronel senyor ALVAREZ DE LA CAMPA, que diu que el debat és irregular, ja que el senyor Cera ha demanat que torni a la Comissió i és el que cal demostrar.

El senyor PROUBASTA diu que ja l'han estudiat prou a la Comissió i que no es venen pas capaçs d'estudiar-ho més bé; que no sap si el senyor Cera hi vol repunts o trenzilles i que cal discutir-lo i aprovar-lo tot seguit.

El senyor CERA amenaça amb presentar esmenes, cosa que excita notablement el senyor PROUBASTA, el qual, encarant-se-li, comença de mastegar-se la poblada barba, perquè ha acabat els xiclets, i acaba dient que si hi ha mitja d'impendir que les ostres entrin a Barcelona, ell encantarà.

Amb això creiem endevinar que es tracta d'una imminència invasió, però ens tranquil·litgem tot seguit; el mal, si mal hi ha, ja està fet.

El senyor CERA pregunta si en arribar les ostres dolentes es pot permetre de vendre els moluscos abans de l'examen de juny o bé de setembre, amb perill d'intoxicar els vertebrats, i torna a preguntar que torni el dictamen a la Comissió.

El senyor VILA TEIXIDÓ, excitat i repetidament al·ludit, encara que indirectament i amb tota prudència, s'aixeca i diu: "Senyors: Davant de la importància de l'assumpte" i parla de l'"arrel del mal" i acaba per creure que és millor que per una setmana s'ajorni el dictamen. Torna, finalment, a intervenir el senyor Proubasta, que desment l'adagi que cantin barbes, perquè no se'l sent, i per fi, com tan encertadament i amb tanta claredat hem anunciat, el dictamen torna a la Comissió de Beneficència, amb gran satisfacció de tots els presents, que podran viure tranquils durant vuit dies més.

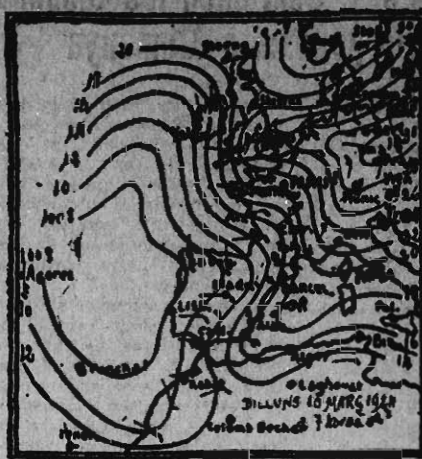
Llegit un dictamen suprimint l'alberg nocturn del carrer del Cid el senyor ALOS pregunta per què es vol fer semblant cosa, ja que aquest alberg fou creat amb mires exclusivament benèfiques. Diu que si no està en condicions higièniques que s'higienitzi.

El senyor PROUBASTA afirma que l'esmentat reuigi no ha donat el resultat que s'esperava i que és un dels tres punts de la trinxera barcelonina, essent els altres dos el carrer de Migdia i la Mina. Diu que els trinxeraires han d'anar a l'Asil del Port, però que no volen, perquè els fan treballar.

Al senyor ALOS li han agradat molt les paraules del senyor Proubasta, però insisteix en el mateix, així com també el senyor Proubasta. Aleshores el senyor ALOS pregunta que faran els trinxeraires quan es trobin sense on dormir. Electivament; que faran? Misteri.

Comentant un dictamen de la Comissió Central demanant diners per comprar segells, el senyor PAR explica una anècdota del senyor Puigmartí durant el recent i afortunat viatge a Madrid. Diu el senyor PAR que el senyor Puigmartí, que no el deixaria mentir, perquè és present a l'acte, veia a Madrid un paquet que costà a l'Ajuntament vint duros de

EL SERVICIO METEOROLOGICO DE LA UNIVERSIDAD DE BARCELONA
Una importante depresión se trata a l'Atlàntic, entre les Açores i les costes de Portugal, extendent-se fins al Sud i Sud-est de les Illes britàniques. — Les altes pressions són a Àsia, amb bon temps general i algunes boires a França i centre d'Europa. — A la Península Ibèrica el temps és nublado, amb pluges a Galicia, degut a la depressió atlàntica. — L'expedició polar d'Amundsen ha transmes per dalt una temperatura de 34 graus sota zero.

VIENTOS SUPERIORES A BARCELONA. (Sondeos de la atmósfera libre a las 7 del matí):
Altitud, metros: 250, 500, 1000.
Dirección: WSW. SW. SW.
Velocidad en metros por segundo: 3, 3, 5.
Plafó de núbols, a 1,075 metros. Nimbus.

OBSERVATORI METEOROLÓGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Hores d'observació: 7, 13 i 18 hores

Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 765,5, 764,8, 764,2. — Termòmetre sec: 10,0, 11,2, 11,3. — Termòmetre humit: 7,2, 8,7, 8,9. — Humitat (centèsimes de saturació): 64, 70, 71. — Direcció del vent: NE, SE, SSE. — Velocitat del vent en metres per segon: 2, 6, 4. — Estat del cel: seré, quasi tapat, tapat. — Classe de núbols: stratus-cumulus; cumulus-nimbus, alto-stratus.

Temperatures extremes a l'ombra

Màxima: 12,7. — Mínima: 7,8. — Mínima arran de terra: 5,1. — Oscil·lació termomètrica: 4,9. — Temperatura mitja: 10,2. — Precipitació aigua, des de les 7 hores del dia anterior a les 7 hores del dia de la data: 0,0 mil·límetres. — Recorregut del vent en igual temps: 130 quilòmetres.

segells, i que valdria més enviar-hi un funcionari, pagant-li bitllet de tercera.

El senyor ALVAREZ DE LA CAMPA diu que se n'assabentarà.

El senyor ALOS: Queda sobre la taula? (Rialles.)

El senyor ALVAREZ DE LA CAMPA: No, home; s'aprova, però...

Després de no aprovar-se cap dictamen de la Comissió de Cultura, perquè per ara aquesta Comissió s'hi fixa molt, comencen de llegir-se les

PROPOSICIONS

Se'n llegix una dels senyors Banqué, Molins i Madorell, amb informe de la Comissió d'Hisenda assenyalant consignació per la quantitat de 280 pessetes per pagar la llotja amb què obsequia a l'Ajuntament el Sindicat Professional de Periodistes, amb motiu de la funció que a benefici de la seva Germantat celebrà al Teatre Tivoli el dia 21 del propassat mes de febrer.

El senyor ALOS demana un aclariment per saber si és per un acte de beneficència o de "recreo", i diu que si no és per un acte de beneficència o d'instrucció ell s'hi oposa.

Després de consultar-se secretament els senyors Alvarez, Vila i Par, el primer diu que es rebé una invitació junt amb una llotja per assistir a la festa; que si vol es retiraria, però que si la invitació se li hagués fet a ell en comptes de l'Ajuntament, ell hauria donat la subvenció sense necessitat de portar-ho al Consistori.

El senyor ALOS diu que cal fer constar que s'acordà no donar cap "òvulo" i que cal dir perquè ha de servir l'"òvulo" sol·licitat.

El senyor ALVAREZ DE LA CAMPA. — A benefici de la Germantat de Periodistes.

El senyor PAR diu que és una llàstima que la classe periodística hagi de recórrer a subvencions; que això vol dir que, essent una de les professions més altes, és de les menys remunerades.

El senyor ALOS està conforme amb aquestes paraules, però troba que hi ha classes obreres més mal pagades encara, i que si es creu convenient que s'aprovi, però que consti que no s'aprovaran d'altres perquè ell les presentarà.

Veu diverses, entre altres la del senyor Artigues: O no s'aprovaran.

Aquesta, de moment, s'aprova.

Una altra dels senyors Madorell, Proubasta, Par, Vila, Puigmartí, Santó, Banqué, Artigues, Cera, Camp i Campa, perquè amb motiu de l'acte inaugural de l'Exposició Internacional de l'Automòbil que se celebrà al Palau de l'Art Modern de l'Exposició el dia 2 d'abril vinent hi assistí l'Ajuntament en corporació.

A petició del senyor PUIGMARTÍ amb una explicació del senyor MADORELL, passa a l'informe de la Comissió.

Una altra dels senyors Molins, Camp, Vila, Madorell, Garcia, Alos, Banqué, Proubasta, Santó, Simó, Oiva, Ennec, Par i Campa, perquè d'acord: s. — Que se signifiqui als concessionaris de quioscos, que per la clàusula 17 del plec de condi-

EL SERVICIO METEOROLOGICO DE LA UNIVERSIDAD DE BARCELONA
Una importante depresión se trata a l'Atlàntic, entre les Açores i les costes de Portugal, extendent-se fins al Sud i Sud-est de les Illes britàniques. — Les altes pressions són a Àsia, amb bon temps general i algunes boires a França i centre d'Europa. — A la Península Ibèrica el temps és nublado, amb pluges a Galicia, degut a la depressió atlàntica. — L'expedició polar d'Amundsen ha transmes per dalt una temperatura de 34 graus sota zero.

VIENTOS SUPERIORES A BARCELONA. (Sondeos de la atmósfera libre a las 7 del matí):
Altitud, metros: 250, 500, 1000.
Dirección: WSW. SW. SW.
Velocidad en metros por segundo: 3, 3, 5.
Plafó de núbols, a 1,075 metros. Nimbus.

cions els estan prohibides en absolut la venda o exhibició d'impressos, llibres, làmines i fotografies pornogràfiques o ofensives a la moral o bons costums, i que segons la clàusula 23 la infracció de qualsevol de les condicions del contracte pot ésser penada, tant per l'Alcalde com per l'Ajuntament, amb la pèrdua de la concessió.

Que en conseqüència se'ls ordeni que en compliment de les dites disposicions s'abstinguin de la venda i exhibició a què es refereix l'esmentada clàusula 17, prevenint-se'ls que en cas de reincidència demostrada els serà retirada la concessió del quiosc.

2.— Que als efectes del que prevé l'extrem precedent, la guàrdia urbana procedeixi immediatament a una rigorosa inspecció i revisió dels llibres, revistes, opuscles, etc., existents als quioscos de periòdics, donant compte del resultat a l'Alcalde i formulant les denúncies a què hi hagi lloc.

El doctor MOLINS explica tot l'abast de la proposició i cita, amb gran elogi, retalls de premsa de l'esquerra antiericte, dels quals, un almenys, s'el sap de memòria, i així que sortí fa quatre anys i un dia.

Clama contra els quioscos i els estralls que causen en els nens, en els joves, en els homes i en les malalties.

Diu que un personatge afirmà que Barcelona estava al mateix nivell moral que Marsella, "la Marsella de França", que és el més que es pot dir, i acaba tranquil·litant la concurrència dient que afortunadament en els contractes es prohibeix als quioscos vendre aquestes produccions.

El senyor VILA TEIXIDÓ presenta una esmena perquè al final s'hi afegís el següent: "Als efectes de la caducitat de la concessió, si hi ha lloc, segons, dret".

Afegeix el senyor Vila que l'esmena completa la finalitat de la proposició i s'asseu tot fent significatius gestos amb les mans.

S'aprova la proposició amb l'esmena.

PRECS I PREGUNTES
Aquesta part de la sessió, reservada gairebé exclusivament al senyor ALOS és aprovada amb gran delit, fent diversos precs i denúncies de caràcter particular.

El senyor ALVAREZ DE LA CAMPA diu que si s'hagués de fer cas de les denúncies sobre inversió de cabals i altres, rellatària que hi hauria més expedients que no pas funcionaris.

El senyor PUIGMARTÍ pregunta a la Comissió de Provisió perquè els preus del peix són més baixos a Madrid que aquí, que és port de mar, i diu que la Societat de Peixeters ha imposat una multa de 5.000 pessetes a uns senyors que venien el peix a més bon preu que ells. Acaba inclinant a la Comissió a aconseguir un èxit tan esclatant com el de la carn, que tothom en parla.

El senyor CERA lamenta el que passa, afegint que no sap com fer-ho per fer entendre al "pulgut" que troba ocupen

del pa i de la carn, i fa invocacions perquè se'ls donin facilitats per ocupar-se de tot.

L'alcalde, senyor ALVAREZ DE LA CAMPA, diu que si sembla que la nova llei municipal, la qual ha llegit molt per sobre, si no es confon (ell, naturalment, i ella possiblement), parla de quelcom que sembla intentar aproximar-se a l'insinuat pel senyor Cera.

El senyor ALOS fa un altre prec relatiu a la mort de "deu o dotze treballadors" en un desprendiment de terres del Metropolità al carrer i després de contestar-li el senyor alcalde, fa un altre prec sobre assumptes de personal.

El senyor PAR fa un discurs literari-musical a l'ensenyament que fluegerament profund i frívol, sobre l'aigua negra i pudenta que passant per Sabadell es barreja amb el Besòs i va a parar a la de Montcada. Diu que a Sabadell no volen deixar d'embutir-se'hi, i el senyor ALVAREZ DE LA CAMPA li promet formalment ocupar-se'n.

El senyor CAPARA proposa que a la Comissió de Provisió se li canviï el nom pel de Pa i Carn (és a dir, Pan i toros), i que es pregui a la premsa que ho faci constar perquè tothom se n'enteri, cosa que, com es veu, la premsa fa constar tot seguit perquè ho llegí el senyor Puigmartí.

El senyor Cera fa un prec al senyor Alos perquè miri les qüestions amb altesa de naves i no faci perdre el temps.

El senyor ALOS: Ara ho fa vostè.

El senyor CERA diu que retira la paraula perquè el senyor Alos s'enfada, i se li retira.

El senyor ALOS llença un repete a qui vulgui demostrar que ell no ho fa tot amb altesa de mires i de repete el senyor PAR diu que els farinaires passen una forta crisi i demanen l'entrada dels blats estrangers per fer-ne farina i reexportar-la, que el Govern ha obert una informació i que demana que l'Ajuntament hi prengui part.

El senyor CAPARA diu que això són interessos particulars, que els farinaires han passat molt bones temporades i que aleshores no han donat facilitats i diu que el que cal és abstindre-se.

El senyor ARTIGUES, que no hi està conforme, explica el cas dels cotoners durant la guerra, que ells que es vengueren el cotó i hi especulaven després, quan vingué la feina, el Comitè el feu sortir als que se l'havien guardat per treballar-lo. Diu que fixant-se en aquestes coses hi ha el perill de fer el joc dels especuladors.

Parla un senyor, que només se li entén l'accent valencià i el senyor PAR, cotoner, diu que el blat és aquí 20 pessetes més car que arreu del món, i que si no se soluciona els farinaires hauran de plorar.

El senyor ARTIGUES diu que els assessors els podrien assessorar i quan estiguin ben assessorats decidir el que cal fer.

El senyor BANQUE troba que s'haurien d'abstenir, perquè sempre que es permet l'entrada de blats estrangers vénen reclamacions dels blaters de Castella, i com que ell no

EL SERVICIO METEOROLOGICO DE LA UNIVERSIDAD DE BARCELONA
Una importante depresión se trata a l'Atlàntic, entre les Açores i les costes de Portugal, extendent-se fins al Sud i Sud-est de les Illes britàniques. — Les altes pressions són a Àsia, amb bon temps general i algunes boires a França i centre d'Europa. — A la Península Ibèrica el temps és nublado, amb pluges a Galicia, degut a la depressió atlàntica. — L'expedició polar d'Amundsen ha transmes per dalt una temperatura de 34 graus sota zero.

El tinent coronel senyor ALVAREZ DE LA CAMPA diu que si el deixen en llibertat ell demanarà els informes; que no sap a qui els demanarà, però que els demanarà.

El senyor ARTIGUES diu que vol dir una paraula i fa un discurs lludíssim, en el qual diu que "per suert, ademés de concajales, cada uno tiene su manera de vivir". I quan tothom creu que parlarà de la clausura que ha donat tant de joc aquesta sessió, parla de la crisi fabril i la manera d'obrar els fabricants, i acaba dient que s'ha atrevit a fer quatre consideracions.

El senyor ALOS diu que si la finalitat de la proposició és en benefici del poble, que es voti.

El senyor ALVAREZ DE LA CAMPA, que està en tot, explica al senyor Alos el que fa el cas i com l'han posat en llibertat.

YES, WE HAVE NO BANANAS
Si, avui no tenim afonats, i com que "we have no bananas to day", la campaneta del senyor Alvarez de la Campa dringa més alegrement que mai i precisament a les set quaranta, dues hores després del primer toc.

DESPRES DE LA SESSIO

En sortir, els comentaris són molts. Nosaltres, però, no podem pas acabar sense fer constar el que ens ha pregat molt insistentment i amb el rubor a les galles el senyor Mundó; que contràriament al que s'havia dit, ell no és ni ha estat mai, i per ara no pensa ésser-ho, fabricant de farines. Sembla que nosaltres, en el córrer desenfrenat de la ploma, ho havíem dit en alguna ocasió. Ara, en el mateix desenfrenat córrer, però en sentit contrari, ho desmentim, complaent, a l'ensenyament i com qui no fa res, el senyor Mundó.

Del Municipi

ARRAN DE LA NOVA LLEI D'ADMINISTRACIO LOCAL

De fa molts dies que la nota característica de la vida a la nostra Casa Gran ha estat un estrany neguit per possibles esdeveniments d'una importància remarcable. Circulaven ru-

s afirmava que s'estaven discutint determinades disposicions, que modificarien parcialment l'actual constitució del Consistori barceloní.

Res de concret, però, no havíem pogut esbrinar.

Avui, arran de la publicació de la nova Llei d'Administració local, circulen un altre cop els mateixos rumors d'importantes alteracions de l'estructura interna del Municipi; aquests rumors, però, han pres un caire distint. Hom ha oblidat aquella súbita divergència de criteris, i tota l'atenció dels consistoris i dels comitès dels passadissos municipals s'ha concentrat en el text de la nova llei.

Tanmateix, aquest text conté disposicions taxatives sobre els diferents casos d'incompatibilitat per a l'exercici del càrrec de regidor, i és el cas que alguns d'aquests casos afecten ben directament a la situació personal de més d'un dels actuals regidors. L'actuació privada dels quals està íntimament lligada a determinades empreses que exploten serveis municipals.

I fins ja es diu que s'iniciaran expedients personals d'aquests regidors per tal de procedir en conseqüència.

Val a dir, però, que tot això només són rumors.

LA TOPOGRAFIA DE

BARCELONA
L'alcalde, acompanyat pel director dels serveis tècnics municipals, del facultatiu senyor Porel i del secretari particular senyor Rogi, van visitar l'oficina de treball que efectua la brigada mètica topogràfica, referent al traçat de Barcelona, per a oportunitat d'usar de l'autorització que per Reial ordre es dona, a la societat tècnica municipal, d'utilitzar les dades que s'iguin convenientes.

UNA SUBASTA

Avui, dimarts, a les dotze, se celebrà al Saló Nou del Consistori, la subasta per a l'arrendament de l'edifici dels carrers de Catalunya, Caputxins, Weyler, Sant Santes, de l'ex-poble de Sarrià. El tipus de la dita subasta és el de 20109'13 pessetes.

Per al dijous està assenyalada la relativa a la construcció d'albanys i altres obres, al mercat de Sant Gervasi, per la quantitat de 10434'42 pessetes.

DEL RECTORAT

Han visitat el rectorat de Bellot, En Ramon, una representació de l'Associació d'Estudians Universitaris En Dalmat Iglesias i el Dr. Pérez Agudo.

El doctor Martínez Vargas ha rebut una llista de M. Minor, professor examinador de la Universitat de Califòrnia (E. M.), demanant nom d'aquesta detallats referents als cursos d'istiu que per a estudiants nordamericans té establerta la nostra Universitat des de l'istiu de 1922. El rector ha contestat l'amenament llista indicant l'organització i amplitud dels cursos d'istiu i el pla fixat pel professorat (juliol-agost).

També ha rebut, com a resultat del coneixement que es té als Estats Units de Nord-americans dels esmentats cursos, una llista de la senyoreta Carolina Marcial i Dorado, professora de la Columbia University i directora del School of the Pyrenees, amb la qual col·labora la nostra Universitat en els cursos per a nord-americans. En aquesta llista la senyoreta Marcial notifica que les Universitats de Boston, Columbia i Filadèlfia es proposen d'enviar grups d'estudiants perquè assisteixin l'istiu que ve als esmentats cursos.

En vista de l'èxit que amb representa per a aquesta Universitat i de la seva probable conseqüència d'una ampliació del que s'ha fet fins ara, el rector ha cregut convenient d'instituir un secretariat de cursos per a estrangers com a organisme inicial, encomanant la secretaria al doctor Amorós, el qual des del primer curs d'istiu ha fet molts passos per augmentar les relacions de la Universitat de Barcelona amb les nordamericanes. El doctor Martínez Vargas creu que les nombroses relacions que té a Nordamèrica seran un valuós element per a aquesta aproximació.

CURS SOBRE HISTORIA DE L'ART

Avui, a les onze del matí, M. Elie Lambert, professor de l'Institut Francès de Barcelona, donarà la primera conferència dels cursos sobre Història de l'Art, a l'Escola de Biblioteques (Urgeil, 187).

L'assistència a l'esmentat curs serà pública.

INSTITUT MUNICIPAL DE SORDS-MUTS

En sessió general celebrada el dia 8 dels corrents, el professor de l'Institut Municipal de Sords-Muts de Barcelona, acordà per unanimitat la instauració d'una festa aniversària commemorativa de les grans figures mundials de la sordomudística, fra Pèrre Ponce de León i Joan Pau Bonet. L'aniversari de la publicació del primer llibre de la tècnica especial, "Reducció de les lletres", can dirà el mes de juny.

El professorat de l'esmentat Institut de Sords-Muts estudiarà la manera de solemnitzar l'aniversari com se mereixen aquelles figures genials, determinant oportunament la data precisa i als actes que hom creurà oportuns.

Ignàcia Pla Batista

A Gràcia, on residia, ahir va morir, víctima d'una ràpida malaltia, la senyoreta Ignàcia Pla i Batista, filla de l'agent executiu de l'Ajuntament, Xarxo Pla.

El seu caràcter extraordinàriament bondados i caritatiu li havia conquistat l'estimació de les seves amistats i coneguts, i cal dir que la seva mort sobtada en plena joventut ha estat dolorosament sentida a la barriada de Gràcia.

Per aquesta dolorosa pèrdua el nostre pèssim més sentit a la seva família.

A. G. S.

EL LECTOR DIU...

HOMES NOUS

Dr. Director:
Per si pot interessar-vos, us comuniquo que el senyor baró de Viver (Damià Romeu) és gerent-director

TEATRE BARCELONA

SAUER

El dos darrer concert donat per aquest artista dividirà a la nit i donarà a la tarda, assolint el mateix èxit que el de la tarda anterior.

El programa del primer figura: "Sonata en si menor, de Liszt, en la qual es manifesta el gran pianista amb vigor extraordinari, donant, a més, a la segona, una interpretació magistral."

"Gavota i variacions, de Rameau; peces de Chopin, una de Sgambatti; una del propi Sauer, completant un important programa."

En el de diumenge hi haurà també dos plats forts: una Sonata de Beethoven, op. 78, i una de Chopin, op. 88, que digué admirablement En Sauer.

El públic li tributa, com sempre, les caloroses ovacions.

OPERA DE CAMBRA

Els artistes que actuen al Teatre de Cambra donaren dissabte la segona representació, en el programa de la qual figurava "La serva padrona", de Pergolesi; "Noces d'or", poema d'Armand Crabbé i música d'August Stravinsky, i l'audició de tres peces per petita orquestra.

Les dues òperes obtingueren una interpretació ben acurada i els excel·lents cantants Angelis Otten, Armand Crabbé i Carlos del Pozo donaren una nova prova del seu talent, superant les grans dificultats que aquest gènere comporta.

També l'orquestra dirigida pel mestre Blanch assolí la seva tasca amb un encert mercedor d'elogi. En "La serva padrona", la deliciosa partitura de Pergolesi, veritable joia del teatre del segle XVIII, els instruments obtingueren efectes delicats de timbre i donaren el caràcter just a tots els fragments.

També es distingiren aquests notables artistes en les obres que executaren a l'entreacte: Barcarola de "Els contes d'Hoffmann", d'Offenbach; "L'acte del Quartet op. 11, de Tchaikovsky; i Minuet, de Bolzoni. La segona d'aquestes tres composicions agraïa especialment a l'auditori, que trià una merescuda ovació als interessats.

L'estrena de "Noces d'or" fou rebuda agraïdosament i tingué franca acceptació. El senyor Crabbé, autor del libre, ha tingut un encert ben mercedor. L'argument està ben construït i desenvolupat i l'obra és de caràcter simpàtic i delicat.

La música, del mestre belga A. Mauque, és també interessant i ben adequada a l'ambient del poema. Hi ha fragments d'importància i melodies de gran valor popular, glossades amb veritable art i bon gust.

Només la insistència de la nota senyorial arriba a donar un to un xic estrany a l'obra, però és innegable que els autors palesen en ella qualitats gens vulgars.

Aquesta segona vetllada constituïa l'èxit complet i no es regatejaren els aplaudiments.

TEATRE EL DORADO

ORQUESTRA SIMFONICA

DE BARCELONA

Dimecres a matí aquesta agrupació que dirigeix el mestre Lamote de Moubray celebrà la darrera sessió de la XV sèrie de Matinées líriques populars, que amb èxit tan falaguer ha desenvolupat.

El programa fou dedicat a Wagner, amb l'obertura de "L'holandès errant", els dos fragments de "Parsifal": "El jardí de Klingsor" i "En el jardí del Divendres Sant"; l'obertura de "Els mestres cantaires"; "Sigfrid", de Marxa fúnebre; i l'escena final del "Caprespe dels déus", amb col·laboració, en aquest darrer fragment, de la notable cantant senyora C. Callao.

L'orquestra Simfònica ens oferí una de les seves més interessants tasques musicals: aquest concert. Durant tota la sessió el director i els professors actuaren amb un encert poques vegades igual i sobretot les interpretacions de les dues Obertures esmentades i de la Marxa fúnebre deixaren la impressió de cosa perfecta i ben acurada.

La senyora Callao cantà la part de "L'holandès errant" amb la intel·ligència i el gust que sempre avaloren les interpretacions d'aquesta distingida cantant, brillant la seva formosa i ben timbrada veu dins la violenta commoció

Una posat a la venda

el llibre de poemes de

Tomàs Garcés

LIBRERIA DEL LLADONER

edició en paper de fil,

amb dos dibuixos de Josep

un dels quals, a cinc colors,

ha estat acolorit a la

Preu: 4 pessetes

llibres de fora de Barcelona han

deu llibres conuencuts a la

Libreria Italiana

de Catalunya, núm. 125

TEATRE BARCELONA

SAUER

El dos darrer concert donat per aquest artista dividirà a la nit i donarà a la tarda, assolint el mateix èxit que el de la tarda anterior.

El programa del primer figura: "Sonata en si menor, de Liszt, en la qual es manifesta el gran pianista amb vigor extraordinari, donant, a més, a la segona, una interpretació magistral."

"Gavota i variacions, de Rameau; peces de Chopin, una de Sgambatti; una del propi Sauer, completant un important programa."

En el de diumenge hi haurà també dos plats forts: una Sonata de Beethoven, op. 78, i una de Chopin, op. 88, que digué admirablement En Sauer.

El públic li tributa, com sempre, les caloroses ovacions.

OPERA DE CAMBRA

Els artistes que actuen al Teatre de Cambra donaren dissabte la segona representació, en el programa de la qual figurava "La serva padrona", de Pergolesi; "Noces d'or", poema d'Armand Crabbé i música d'August Stravinsky, i l'audició de tres peces per petita orquestra.

Les dues òperes obtingueren una interpretació ben acurada i els excel·lents cantants Angelis Otten, Armand Crabbé i Carlos del Pozo donaren una nova prova del seu talent, superant les grans dificultats que aquest gènere comporta.

També l'orquestra dirigida pel mestre Blanch assolí la seva tasca amb un encert mercedor d'elogi. En "La serva padrona", la deliciosa partitura de Pergolesi, veritable joia del teatre del segle XVIII, els instruments obtingueren efectes delicats de timbre i donaren el caràcter just a tots els fragments.

També es distingiren aquests notables artistes en les obres que executaren a l'entreacte: Barcarola de "Els contes d'Hoffmann", d'Offenbach; "L'acte del Quartet op. 11, de Tchaikovsky; i Minuet, de Bolzoni. La segona d'aquestes tres composicions agraïa especialment a l'auditori, que trià una merescuda ovació als interessats.

L'estrena de "Noces d'or" fou rebuda agraïdosament i tingué franca acceptació. El senyor Crabbé, autor del libre, ha tingut un encert ben mercedor. L'argument està ben construït i desenvolupat i l'obra és de caràcter simpàtic i delicat.

La música, del mestre belga A. Mauque, és també interessant i ben adequada a l'ambient del poema. Hi ha fragments d'importància i melodies de gran valor popular, glossades amb veritable art i bon gust.

Només la insistència de la nota senyorial arriba a donar un to un xic estrany a l'obra, però és innegable que els autors palesen en ella qualitats gens vulgars.

Aquesta segona vetllada constituïa l'èxit complet i no es regatejaren els aplaudiments.

TEATRE EL DORADO

ORQUESTRA SIMFONICA

DE BARCELONA

Dimecres a matí aquesta agrupació que dirigeix el mestre Lamote de Moubray celebrà la darrera sessió de la XV sèrie de Matinées líriques populars, que amb èxit tan falaguer ha desenvolupat.

El programa fou dedicat a Wagner, amb l'obertura de "L'holandès errant", els dos fragments de "Parsifal": "El jardí de Klingsor" i "En el jardí del Divendres Sant"; l'obertura de "Els mestres cantaires"; "Sigfrid", de Marxa fúnebre; i l'escena final del "Caprespe dels déus", amb col·laboració, en aquest darrer fragment, de la notable cantant senyora C. Callao.

L'orquestra Simfònica ens oferí una de les seves més interessants tasques musicals: aquest concert. Durant tota la sessió el director i els professors actuaren amb un encert poques vegades igual i sobretot les interpretacions de les dues Obertures esmentades i de la Marxa fúnebre deixaren la impressió de cosa perfecta i ben acurada.

La senyora Callao cantà la part de "L'holandès errant" amb la intel·ligència i el gust que sempre avaloren les interpretacions d'aquesta distingida cantant, brillant la seva formosa i ben timbrada veu dins la violenta commoció

Una posat a la venda

el llibre de poemes de

Tomàs Garcés

LIBRERIA DEL LLADONER

edició en paper de fil,

amb dos dibuixos de Josep

un dels quals, a cinc colors,

ha estat acolorit a la

Preu: 4 pessetes

llibres de fora de Barcelona han

deu llibres conuencuts a la

Libreria Italiana

de Catalunya, núm. 125

Exposició de motius de la nova del Municipal

COMENTARIS DE LA PREMSA MADRILENYA

EL DIRECTORI HA FACILITAT UNA NOTA RELATIVA A LA DEPRECIACIO DE LA PESSETA, EN LA QUAL ES DIU QUE AQUESTA BAIXA ES DEGUDA A UNA MANIOBRA POLITICO-FINANCIERA DE CENTRES ESTRANGERS, CONTRA LA QUAL CAL PROCEDIR ENERGIKAMENT

L'Exposició de la Llei d'Administració Local

El text de l'exposició del decret d'Administració Local, que no poguerem publicar diumenge per manca d'espai, diu:

Senyor: L'Estat, per ésser democràtic ha de basar-se en Municipis lliures. Aquest principi, consagrat per la ciència política, té oportuna aplicació adequada al nostre país, perquè per reconstruir-ho sobre fonaments sòlids, no basta desfer caducues organitzacions secularsment acollidores del feudallisme polític. És necessari, no res menys, oxigenar la vida municipal, donant a les Corporacions locals aquella dignitat, aquells mitjans i aquell alt prestigi que li havia arribat, una concepció centralista primer, i un pervers sistema d'intromissió governativa més tard.

El Govern escomet la magna empresa de fe en la vitalitat del poble espanyol i en les seves virtuts cíviques, i no minva la seva confiança l'espectacle vergonyós que oferien molts dels nostres Ajuntaments, perquè en la majoria dels casos la mala administració no era deguda als d'abaix, sinó als de dalt; la melzina guanyava aviat moltes viles i pobles, i dos d'aquest moment els regidors eren abans que res sequaços d'un partit, servidors d'una consigna, generalment sectària. D'aquesta manera anà esborrant-se poc a poc el més lleu alè de ciutadania en comarques senceres subjugades dictatorialment per un grup o un capdill polític influent.

fenomen havia d'acabar amb un desastre; no altra cosa foren les camarilles turnants i en ocasions immorals i ensenyorajades de la vida municipal. Tot pogué ésser el socaire d'una llei centralista que posava els Ajuntaments sota l'etiqueta falag de provident tutela, una tirania feroç i egoista, però és ben segur que no podrà rebrotar en un règim netament autonomista.

Quan els pobles siguin completament lliures per a donar-se els seus administradors, sabran escollir els més aptes; quan els administradors municipals siguin personalment i immediatament responsables de la seva gestió, hauran de comportar-se amb zel i probitat. Perquè sentim profunda convicció democràtica, donem el radical pas que suposa el nou estatut municipal.

Esperem i anhelem que els espanyols tots sapiguin acollir-lo amb reverència, i amb l'amb l'alelialitat i secundar-lo amb entusiasme. Per a ells i per a la pàtria, a la qual tots servim, serà el profit, com en altres cas seria el desavantatge.

Ni és recent ni molt menys l'anany de renovar el nostre règim municipal. Durant els 47 anys de vida que ompla la llei de 2 d'octubre de 1877, s'ha intentat la seva reforma, sempre infructuosament, 23 vegades. Així n'hem vist ensenya que la esterilitat del passat no mena a l'arrelament del mal i l'única manera de diagnosticar el mal és a través d'una profunda anàlisi de la seva gestió, hauran de comportar-se amb zel i probitat. Perquè sentim profunda convicció democràtica, donem el radical pas que suposa el nou estatut municipal.

El reconeixement de la varietat de tipus de convivència municipal flueix a través de l'articulació, amb una persistent distinció entre els municipis rurals i urbans. En el primer s'inspira la forma més plena de democràcia pura; en consell obert, institució de pur saber municipal, que regirà a més del 50 per 100 dels municipis existents, o sigui en tots els que no excedeixin de 1.000 habitants.

Però aquesta i altres anàlogues diferències no foren prou per si soles per donar a cada municipi la fisonomia política-administrativa que li convinguí; ni tan sols bastaria establir en la llei vuit o vint models d'organització ajustats als tipus més extesos de vida municipal que es coneixen al país. La gama de varietats produïda per la geografia, la producció, les comunicacions, l'idioma, les costums, etc., oferiria sempre matissos infinitament superiors en nombre.

Sols hi ha un mitjà per resoldre la dificultat, i consisteix en atorgar a cada municipi el dret de dictar-ne les seves pròpies normes de funcionament. Així fa l'Estatut, desenvolupant el règim denominat de Cartes, que té tan rari i fort sona a la història d'Espanya. Al seu empar, cada Ajuntament li

La valuósíssima aportació del projecte Maura i el seu complement que sobre hisenda local presenta a les Corts el Govern nacional de 1918, han presidit la nostra obra constantment. Aquest a part, mirant de consum el rastre indeleble de la tradició, el cabal immens d'assaigs i horitzons que ofereix l'hisenda municipalista contemporània, hem procurat afinar matissos, dominar aparencies, eixamplar, l'autonomia i dibuixar-li el motlle d'un municipi lliure, democràtic i poderós.

De totes maneres, el que en la nostra obra sobresurt pels seus esforços o vigor olúdic, serà just posar en l'haver d'aquells il·lustres homes públics que amb singular perseverança veieren fa molts anys la gravetat de la dolència i la urgència del seu tractament.

El municipi espanyol, bressol d'ingentes llibertats públiques, és institució històrica dels més alts prestigis. La seva implantació assenyalava el més alt aconseguit per la nació; la seva decadència coincideix amb la de l'Estat. No és despreciable l'ensenyança per recollir aques parhel·lisme de singular eloqüència.

La nostra reforma aspira, abans que tot, a restaurar el sentit nacional d'autonomia que ha presidit en els seus principis i en l'evolució, l'evolució de la vida municipal espanyola, la qual cosa aparellà harmònicament amb els postulats científics, perquè el principi del "home rule" municipal hi té la categoria de dogma universal indeclinable. Aquest criteri d'autonomia imposa un altre, el de màxim respecte a la realitat social. El municipi, en efecte, no és fill de la legislació; és un fet social de convivència anterior a l'Estat i anterior també, i a més, superior a la llei. Aquesta ha de limitar-se, per tant, a reconèixer-lo en unes quantes dotzenes de veïns, i a emparar-lo com a funció adjectiva. Ara bé, la convivència serà en nucli de gradació il·limitada, des dels insignificants, que sols consisteixen fins als grandiosos que compten per milions llurs habitants; i no sols tenen caràcter comunal els municipis pròpiament dits; el tenen també les entitats menors o fraccions de municipis, així com les entitats majors o agrupacions d'Ajuntaments.

Per tot això, el nou estatut admet la personalitat municipal allí on la naturalesa l'engendra, sense establir requisits de simple artificial, que no han tingut possible compliment, i admet també els seus annexes, parroquies i altres nuclis menors de població, que atant abunden en algunes regions espanyoles, així com les entitats supramunicipals que puguin constituir-se per la millor realització dels fins comuns. Assegura, doncs, el nou estatut, la plena personalitat de les entitats municipals i en conseqüència reconeix llur capacitat jurídica integral en tots els ordres del dret i de la vida, deixant sense vigor les lleis desamortitzadores ja en suspens per anteriors disposicions.

El reconeixement de la varietat de tipus de convivència municipal flueix a través de l'articulació, amb una persistent distinció entre els municipis rurals i urbans. En el primer s'inspira la forma més plena de democràcia pura; en consell obert, institució de pur saber municipal, que regirà a més del 50 per 100 dels municipis existents, o sigui en tots els que no excedeixin de 1.000 habitants.

Però aquesta i altres anàlogues diferències no foren prou per si soles per donar a cada municipi la fisonomia política-administrativa que li convinguí; ni tan sols bastaria establir en la llei vuit o vint models d'organització ajustats als tipus més extesos de vida municipal que es coneixen al país. La gama de varietats produïda per la geografia, la producció, les comunicacions, l'idioma, les costums, etc., oferiria sempre matissos infinitament superiors en nombre.

Sols hi ha un mitjà per resoldre la dificultat, i consisteix en atorgar a cada municipi el dret de dictar-ne les seves pròpies normes de funcionament. Així fa l'Estatut, desenvolupant el règim denominat de Cartes, que té tan rari i fort sona a la història d'Espanya. Al seu empar, cada Ajuntament li

La valuósíssima aportació del projecte Maura i el seu complement que sobre hisenda local presenta a les Corts el Govern nacional de 1918, han presidit la nostra obra constantment. Aquest a part, mirant de consum el rastre indeleble de la tradició, el cabal immens d'assaigs i horitzons que ofereix l'hisenda municipalista contemporània, hem procurat afinar matissos, dominar aparencies, eixamplar, l'autonomia i dibuixar-li el motlle d'un municipi lliure, democràtic i poderós.

De totes maneres, el que en la nostra obra sobresurt pels seus esforços o vigor olúdic, serà just posar en l'haver d'aquells il·lustres homes públics que amb singular perseverança veieren fa molts anys la gravetat de la dolència i la urgència del seu tractament.

El municipi espanyol, bressol d'ingentes llibertats públiques, és institució històrica dels més alts prestigis. La seva implantació assenyalava el més alt aconseguit per la nació; la seva decadència coincideix amb la de l'Estat. No és despreciable l'ensenyança per recollir aques parhel·lisme de singular eloqüència.

La nostra reforma aspira, abans que tot, a restaurar el sentit nacional d'autonomia que ha presidit en els seus principis i en l'evolució, l'evolució de la vida municipal espanyola, la qual cosa aparellà harmònicament amb els postulats científics, perquè el principi del "home rule" municipal hi té la categoria de dogma universal indeclinable. Aquest criteri d'autonomia imposa un altre, el de màxim respecte a la realitat social. El municipi, en efecte, no és fill de la legislació; és un fet social de convivència anterior a l'Estat i anterior també, i a més, superior a la llei. Aquesta ha de limitar-se, per tant, a reconèixer-lo en unes quantes dotzenes de veïns, i a emparar-lo com a funció adjectiva. Ara bé, la convivència serà en nucli de gradació il·limitada, des dels insignificants, que sols consisteixen fins als grandiosos que compten per milions llurs habitants; i no sols tenen caràcter comunal els municipis pròpiament dits; el tenen també les entitats menors o fraccions de municipis, així com les entitats majors o agrupacions d'Ajuntaments.

Per tot això, el nou estatut admet la personalitat municipal allí on la naturalesa l'engendra, sense establir requisits de simple artificial, que no han tingut possible compliment, i admet també els seus annexes, parroquies i altres nuclis menors de població, que atant abunden en algunes regions espanyoles, així com les entitats supramunicipals que puguin constituir-se per la millor realització dels fins comuns. Assegura, doncs, el nou estatut, la plena personalitat de les entitats municipals i en conseqüència reconeix llur capacitat jurídica integral en tots els ordres del dret i de la vida, deixant sense vigor les lleis desamortitzadores ja en suspens per anteriors disposicions.

El reconeixement de la varietat de tipus de convivència municipal flueix a través de l'articulació, amb una persistent distinció entre els municipis rurals i urbans. En el primer s'inspira la forma més plena de democràcia pura; en consell obert, institució de pur saber municipal, que regirà a més del 50 per 100 dels municipis existents, o sigui en tots els que no excedeixin de 1.000 habitants.

Però aquesta i altres anàlogues diferències no foren prou per si soles per donar a cada municipi la fisonomia política-administrativa que li convinguí; ni tan sols bastaria establir en la llei vuit o vint models d'organització ajustats als tipus més extesos de vida municipal que es coneixen al país. La gama de varietats produïda per la geografia, la producció, les comunicacions, l'idioma, les costums, etc., oferiria sempre matissos infinitament superiors en nombre.

Sols hi ha un mitjà per resoldre la dificultat, i consisteix en atorgar a cada municipi el dret de dictar-ne les seves pròpies normes de funcionament. Així fa l'Estatut, desenvolupant el règim denominat de Cartes, que té tan rari i fort sona a la història d'Espanya. Al seu empar, cada Ajuntament li

La valuósíssima aportació del projecte Maura i el seu complement que sobre hisenda local presenta a les Corts el Govern nacional de 1918, han presidit la nostra obra constantment. Aquest a part, mirant de consum el rastre indeleble de la tradició, el cabal immens d'assaigs i horitzons que ofereix l'hisenda municipalista contemporània, hem procurat afinar matissos, dominar aparencies, eixamplar, l'autonomia i dibuixar-li el motlle d'un municipi lliure, democràtic i poderós.

De totes maneres, el que en la nostra obra sobresurt pels seus esforços o vigor olúdic, serà just posar en l'haver d'aquells il·lustres homes públics que amb singular perseverança veieren fa molts anys la gravetat de la dolència i la urgència del seu tractament.

El municipi espanyol, bressol d'ingentes llibertats públiques, és institució històrica dels més alts prestigis. La seva implantació assenyalava el més alt aconseguit per la nació; la seva decadència coincideix amb la de l'Estat. No és despreciable l'ensenyança per recollir aques parhel·lisme de singular eloqüència.

La nostra reforma aspira, abans que tot, a restaurar el sentit nacional d'autonomia que ha presidit en els seus principis i en l'evolució, l'evolució de la vida municipal espanyola, la qual cosa aparellà harmònicament amb els postulats científics, perquè el principi del "home rule" municipal hi té la categoria de dogma universal indeclinable. Aquest criteri d'autonomia imposa un altre, el de màxim respecte a la realitat social. El municipi, en efecte, no és fill de la legislació; és un fet social de convivència anterior a l'Estat i anterior també, i a més, superior a la llei. Aquesta ha de limitar-se, per tant, a reconèixer-lo en unes quantes dotzenes de veïns, i a emparar-lo com a funció adjectiva. Ara bé, la convivència serà en nucli de gradació il·limitada, des dels insignificants, que sols consisteixen fins als grandiosos que compten per milions llurs habitants; i no sols tenen caràcter comunal els municipis pròpiament dits; el tenen també les entitats menors o fraccions de municipis, així com les entitats majors o agrupacions d'Ajuntaments.

Per tot això, el nou estatut admet la personalitat municipal allí on la naturalesa l'engendra, sense establir requisits de simple artificial, que no han tingut possible compliment, i admet també els seus annexes, parroquies i altres nuclis menors de població, que atant abunden en algunes regions espanyoles, així com les entitats supramunicipals que puguin constituir-se per la millor realització dels fins comuns. Assegura, doncs, el nou estatut, la plena personalitat de les entitats municipals i en conseqüència reconeix llur capacitat jurídica integral en tots els ordres del dret i de la vida, deixant sense vigor les lleis desamortitzadores ja en suspens per anteriors disposicions.

El reconeixement de la varietat de tipus de convivència municipal flueix a través de l'articulació, amb una persistent distinció entre els municipis rurals i urbans. En el primer s'inspira la forma més plena de democràcia pura; en consell obert, institució de pur saber municipal, que regirà a més del 50 per 100 dels municipis existents, o sigui en tots els que no excedeixin de 1.000 habitants.

Però aquesta i altres anàlogues diferències no foren prou per si soles per donar a cada municipi la fisonomia política-administrativa que li convinguí; ni tan sols bastaria establir en la llei vuit o vint models d'organització ajustats als tipus més extesos de vida municipal que es coneixen al país. La gama de varietats produïda per la geografia, la producció, les comunicacions, l'idioma, les costums, etc., oferiria sempre matissos infinitament superiors en nombre.

Sols hi ha un mitjà per resoldre la dificultat, i consisteix en atorgar a cada municipi el dret de dictar-ne les seves pròpies normes de funcionament. Així fa l'Estatut, desenvolupant el règim denominat de Cartes, que té tan rari i fort sona a la història d'Espanya. Al seu empar, cada Ajuntament li

La valuósíssima aportació del projecte Maura i el seu complement que sobre hisenda local presenta a les Corts el Govern nacional de 1918, han presidit la nostra obra constantment. Aquest a part, mirant de consum el rastre indeleble de la tradició, el cabal immens d'assaigs i horitzons que ofereix l'hisenda municipalista contemporània, hem procurat afinar matissos, dominar aparencies, eixamplar, l'autonomia i dibuixar-li el motlle d'un municipi lliure, democràtic i poderós.

De totes maneres, el que en la nostra obra sobresurt pels seus esforços o vigor olúdic, serà just posar en l'haver d'aquells il·lustres homes públics que amb singular perseverança veieren fa molts anys la gravetat de la dolència i la urgència del seu tractament.

El municipi espanyol, bressol d'ingentes llibertats públiques, és institució històrica dels més alts prestigis. La seva implantació assenyalava el més alt aconseguit per la nació; la seva decadència coincideix amb la de l'Estat. No és despreciable l'ensenyança per recollir aques parhel·lisme de singular eloqüència.

La nostra reforma aspira, abans que tot, a restaurar el sentit nacional d'autonomia que ha presidit en els seus principis i en l'evolució, l'evolució de la vida municipal espanyola, la qual cosa aparellà harmònicament amb els postulats científics, perquè el principi del "home rule" municipal hi té la categoria de dogma universal indeclinable. Aquest criteri d'autonomia imposa un altre, el de màxim respecte a la realitat social. El municipi, en efecte, no és fill de la legislació; és un fet social de convivència anterior a l'Estat i anterior també, i a més, superior a la llei. Aquesta ha de limitar-se, per tant, a reconèixer-lo en unes quantes dotzenes de veïns, i a emparar-lo com a funció adjectiva. Ara bé, la convivència serà en nucli de gradació il·limitada, des dels insignificants, que sols consisteixen fins als grandiosos que compten per milions llurs habitants; i no sols tenen caràcter comunal els municipis pròpiament dits; el tenen també les entitats menors o fraccions de municipis, així com les entitats majors o agrupacions d'Ajuntaments.

Per tot això, el nou estatut admet la personalitat municipal allí on la naturalesa l'engendra, sense establir requisits de simple artificial, que no han tingut possible compliment, i admet també els seus annexes, parroquies i altres nuclis menors de població, que atant abunden en algunes regions espanyoles, així com les entitats supramunicipals que puguin constituir-se per la millor realització dels fins comuns. Assegura, doncs, el nou estatut, la plena personalitat de les entitats municipals i en conseqüència reconeix llur capacitat jurídica integral en tots els ordres del dret i de la vida, deixant sense vigor les lleis desamortitzadores ja en suspens per anteriors disposicions.

El reconeixement de la varietat de tipus de convivència municipal flueix a través de l'articulació, amb una persistent distinció entre els municipis rurals i urbans. En el primer s'inspira la forma més plena de democràcia pura; en consell obert, institució de pur saber municipal, que regirà a més del 50 per 100 dels municipis existents, o sigui en tots els que no excedeixin de 1.000 habitants.

Però aquesta i altres anàlogues diferències no foren prou per si soles per donar a cada municipi la fisonomia política-administrativa que li convinguí; ni tan sols bastaria establir en la llei vuit o vint models d'organització ajustats als tipus més extesos de vida municipal que es coneixen al país. La gama de varietats produïda per la geografia, la producció, les comunicacions, l'idioma, les costums, etc., oferiria sempre matissos infinitament superiors en nombre.

Sols hi ha un mitjà per resoldre la dificultat, i consisteix en atorgar a cada municipi el dret de dictar-ne les seves pròpies normes de funcionament. Així fa l'Estatut, desenvolupant el règim denominat de Cartes, que té tan rari i fort sona a la història d'Espanya. Al seu empar, cada Ajuntament li

La valuósíssima aportació del projecte Maura i el seu complement que sobre hisenda local presenta a les Corts el Govern nacional de 1918, han presidit la nostra obra constantment. Aquest a part, mirant de consum el rastre indeleble de la tradició, el cabal immens d'assaigs i horitzons que ofereix l'hisenda municipalista contemporània, hem procurat afinar matissos, dominar aparencies, eixamplar, l'autonomia i dibuixar-li el motlle d'un municipi lliure, democràtic i poderós.

De totes maneres, el que en la nostra obra sobresurt pels seus esforços o vigor olúdic, serà just posar en l'haver d'aquells il·lustres homes públics que amb singular perseverança veieren fa molts anys la gravetat de la dolència i la urgència del seu tractament.

La valuósíssima aportació del projecte Maura i el seu complement que sobre hisenda local presenta a les Corts el Govern nacional de 1918, han presidit la nostra obra constantment. Aquest a part, mirant de consum el rastre indeleble de la tradició, el cabal immens d'assaigs i horitzons que ofereix l'hisenda municipalista contemporània, hem procurat afinar matissos, dominar aparencies, eixamplar, l'autonomia i dibuixar-li el motlle d'un municipi lliure, democràtic i poderós.

De totes maneres, el que en la nostra obra sobresurt pels seus esforços o vigor olúdic, serà just posar en l'haver d'aquells il·lustres homes públics que amb singular perseverança veieren fa molts anys la gravetat de la dolència i la urgència del seu tractament.

El municipi espanyol, bressol d'ingentes llibertats públiques, és institució històrica dels més alts prestigis. La seva implantació assenyalava el més alt aconseguit per la nació; la seva decadència coincideix amb la de l'Estat. No és despreciable l'ensenyança per recollir aques parhel·lisme de singular eloqüència.

La nostra reforma aspira, abans que tot, a restaurar el sentit nacional d'autonomia que ha presidit en els seus principis i en l'evolució, l'evolució de la vida municipal espanyola, la qual cosa aparellà harmònicament amb els postulats científics, perquè el principi del "home rule" municipal hi té la categoria de dogma universal indeclinable. Aquest criteri d'autonomia imposa un altre, el de màxim respecte a la realitat social. El municipi, en efecte, no és fill de la legislació; és un fet social de convivència anterior a l'Estat i anterior també, i a més, superior a la llei. Aquesta ha de limitar-se, per tant, a reconèixer-lo en unes quantes dotzenes de veïns, i a emparar-lo com a funció adjectiva. Ara bé, la convivència serà en nucli de gradació il·limitada, des dels insignificants, que sols consisteixen fins als grandiosos que compten per milions llurs habitants; i no sols tenen caràcter comunal els municipis pròpiament dits; el tenen també les entitats menors o fraccions de municipis, així com les entitats majors o agrupacions d'Ajuntaments.

Per tot

ELS ESPORTS ELS ESPECTACLES

FUTBOL

(Extractat de l'Edició Especial d'ahir.)

ITALIA I ESPANYA

EMPATAREN A ZERO

En general, el partit ha estat molt igualitari, totes dues equips han desenvolupat un joc vist. En l'equip vermell s'ha produït de bell antuvi una manca total de cohesió i intel·ligència entre les jugadores; en el transcurs de la partida s'ha semblat arrencar-se pel que passa a la ratlla de mitjos, sobre tot quan En Meana, que havia començat amb bastant descens, ha demostrat la seva habitual forma i llavors ha vessat entusiasme, contrastant energicament totes les atencions de la davantera contrària.

La ratlla de mitjos s'ha arrencat, però la davantera ha estat nul·la en tant a eficàcia. La descohesió s'ha anat gairebé sempre i els atacs han estat de manca de precisió, de manca al joc individualíssim de cada una d'elles.

El joc de la parella de backs ha estat impecable i ha merescut molts elogis, car ha sabut formar un mur difícilment franquejable, fins i tot quan han estat comptades les ocasions que Zamora ha hagut d'intervenir.

En conjunt, s'ha vist pròpiament la ciència en l'equip italià, però a tot patit contra un altre que ha jugat tota la tarda amb un braó formidable i molt superior quant a rapidesa, que ha demostrat ésser la principal qualitat de l'equip italià.

Sobre tot al principi, els jugadors vermells s'han vist sempre desbordats pels "sprints" de Borello i Coma, dos extrems de molta velocitat, però que no conserven, sobre tot el darrer, la suficient energia per repetir llurs escapades amb centrades oportunes.

Ultra la rapidesa, cal també esmentar en l'equip italià la impressió d'homogeneïtat que ha donat sobre els jugadors; cal convenir que la tàctica del seleccionador ha estat afortunada en disposar una ratlla de mitjos que seuse comptar amb notabilitats individuals i ha entès perfectament.

El match d'avui, malgrat que no hagi estat quantitatiu en situacions brillants, es presta a notables observacions; i una d'elles és la conveniència de formar una davantera verament eficaç i que s'entengui.

Individualment, els mèrits també han anat ben repartits. En l'equip vermell pot sintetitzar-se de la manera que segueix:

Enlla: en les poques ocasions d'èxit ha estat sempre bé. Deo-Rousse: passats els primers moments, en què el primer ha pilotat unes pilotes, la parella ha estat a la tarda brillant i molt segura.

Individualment i en conjunt han estat els millors de l'equip vermell, destacant-se tal vegada En Rousse superior al seu company.

Han recorregut molt a la tàctica d'ofensiva quan l'atac italià ha estat perillós.

Gamborena-Meana i Peña: com ja hem dit abans, la ratlla va tardar en trobar el punt de contacte necessari, degut principalment a un cert decalament que hom ha pogut apreciar en el centre, Meana. Els ales, Gamborena i Peña, han fet coses meravelloses i poden també classificar-se com dels millors al camp. S'han cansat de dotar joc a la davantera, però llurs esforços no s'han vist correspostos.

La davantera: Ha estat, indubtablement, la pitjor línia; a part d'Agüerrebala, brillant en diverses atencions, però quasi mai secundat pel seu company, els restants poca cosa digna d'esment han fet.

Laca ha perdut diverses ocasions propícies, pel seu afany de xutar des de lluny. Zabala com a conductor de la ratlla ha fracassat totalment, no entenent-se gens amb Laca i poc amb En Sami; xutant, en canvi, ha estat perillós.

Lala dreta, formada pels catalans Fera i Samitier, ha complert, sense excelsi. Individualment aquest darrer s'ha superat, sense arribar, tampoc, a igualar altres tardes de brillant record per a ell.

La impressió que hem tret dels jugadors italians és concreta en aquestes lleugeres observacions: Porta: En De Pra ha fet un excel·lent debut com a internacional; ha parat bales de compromís i en diverses ocasions de net domini contrària ha sabut allunyar amb valentia i oportunitat el perill.

car-se ha estat Borello, certament la millor individualitat amb En Cevnini III.

El centre, que segons sembla gaudia de molta confiança per part dels aficionats italians, posseeix un bon xut, però no ha pas sobresortit en la seva actuació d'avui.

Conti és també un jugador ràpid, però de pocs recursos; Gamborena no l'ha deixat suar en tota la tarda.

Resumint: individualment l'equip vermell és superior, però ha xocat contra un equip preparat a consciència i que ha jugat amb gran entusiasme durant tota la partida.

El públic

L'actitud del públic ha estat francament apassionada pels seus; del tot meridional. A més, s'havia fet una gran propaganda al voltant de l'equip d'Espanya que el sol empat prenia aires de gran victòria als ulls de la massa italiana.

De bell antuvi l'animositat contra els jugadors de l'equip espanyol ha esclatat amb els repetits off-sides que l'àrbitre ha hagut d'assenyalar contra Itàlia; més tard, els jugadors, uns i altres, han anat endurint el joc i això ha culminat en una forta càrrega que ha rebut De Pra, a la primera part, i que l'ha deixat sense sentits breus moments.

Des d'allavors el públic ja s'ha declarat totalment adversari dels jugadors vermells, i els xiulets han estat estridents en alguna ocasió, sobre tot quan De Pra ha tornat a ésser carregat amb violència, al segon temps.

Els jugadors vermells han estat acomiadats amb una protesta estrident, per llur joc "troppo brutale".

LA BRILLANT ACTUACIÓ DE L'ENROPA A VALENCIA

El primer partit jugat per l'Europa contra el València, com diem en la nostra Edició Especial d'ahir, donà un resultat favorable a l'equip català per cinc gols a un.

L'actuació de l'Europa en aquesta partida no podia ésser més esplèndida, la qual cosa els proporcionà poder batre als valencians pel número de gols apuntats, resultat netament suggestiu i que demostra la qualitat de joc emprat per l'Europa en la lluita.

En canvi en el segon partit l'Europa ha estat batut pel mateix València, per tres gols a dos.

Segons es desprèn en la comunicació telefònica rebuda, el València jugà extraordinàriament, fent això que l'Europa perdés forces davant un atac tan acaipant amb el qual no comptaven.

En aquest partit, els jugadors que més es distingiren foren Reyes, Roca, Reverter i Perat, pel València, i Xavier, Cros, Olivilla i Pellicer, per l'Europa.

RESULTAT DELS PARTITS DE DIUMENGE

Barcelona-Terrassa, 6 a 1.

Espanyol-Gràcia, 4 a 2 (no s'acabà).

Sans-Júpiter, 2 a 2.

Sabadell-Martorell, 2 a 1.

Atlètic-Badajoz, 3 a 0.

Manresa-Aveg, 2 a 0.

Sans-Martorell (segons equips), 1 a 0.

ESTADIUM OVETENSE-CLUB DEPORTIU EUROPA

Per als dies 16 i 19 d'aquest mes el C. D. Europa anuncia dos grans partits contra l'Estadiu Ovetense, club de brillant història que compta amb innumerables victòries, havent batut darrerament a l'actual i llegendar campió d'Astúries, Sporting de Gijón.

CICLISME

Laca ha perdut diverses ocasions propícies, pel seu afany de xutar des de lluny. Zabala com a conductor de la ratlla ha fracassat totalment, no entenent-se gens amb Laca i poc amb En Sami; xutant, en canvi, ha estat perillós.

Lala dreta, formada pels catalans Fera i Samitier, ha complert, sense excelsi. Individualment aquest darrer s'ha superat, sense arribar, tampoc, a igualar altres tardes de brillant record per a ell.

La impressió que hem tret dels jugadors italians és concreta en aquestes lleugeres observacions: Porta: En De Pra ha fet un excel·lent debut com a internacional; ha parat bales de compromís i en diverses ocasions de net domini contrària ha sabut allunyar amb valentia i oportunitat el perill.

Deixen: Han format una parella acceptable; Rosetta posseeix un bon xut i és dur, però De Vecchi, veterà, ha palesat conèixer més les artimanyes d'un back cavellit en aquestes luites. Ens ha agradat més aquest darrer.

Mitjos: Burlando ha estat superb i ha passat amb afany a la seva davantera. És un mig d'excel·lents qualitats i que també és vuc que està brillant en partits forts.

CLASIFICACIÓ

1. Vicenç Binoi, de Sant Vicens dels Horts, cicles Saurma, 51' 37".
2. Josep Montasill de Malet, 51' 37".
3. Joan Sans, ex aequo, 51' 37".
4. Francesc Mateu, ex aequo, 51' 37".
5. Miquel Auladell, 51' 37".
6. Felip Barbé, 51' 38".
7. Miquel Carpi, 52' 22".
8. Lluís Esterri, 52' 22".
9. Josep Bosch, 52' 22".
10. Jaume Domènach, 53' 50".
11. Ramon Ferrando, 53' 50".
12. Clément Vidal, 53' 50".
13. Joan Tey, 53' 50".
14. Eduard Riera, 54' 45".
15. Jesús Alegret, 51' 45".
16. Benet Saldeño, 51' 45".
17. Francesc Vaquero, 53' 10".
18. Miquel Manresa, 55' 11".
19. Francesc Cabellín, 55' 12".
20. Julià Martorell, 55' 20".

LLEGIU!

La Publicitat

Edició Setmanal d'Esports

Publica en el seu número d'ahir

L'EMPAT DE MILA

pel nostre anàlisi especial senyor Pallarol

LA VICTORIA DE L'EUROPA A VALENCIA :: ELS PARTITS AMISTOSOS DE DIUMENGE :: RUGBY :: ATLETISME :: REM :: BOXA :: PILOTA BASCA :: CICLISME :: INFORMACIÓ DE CATALUNYA :: ETC., ETC.

Preu: 10 cèntims

Fills de F. Mas Sardà

Enca - Enri - Valors - Enri

1 Rambla del Centre 1

Telèfon 1430 A.

CLÍNICA VIES URINÀRIES

del Doctor Gual, Rambla Pla Boqueria, núm. 6, primera (ent. Hospital i St. Pau)

Veneri, sífilis, impotència

Especials tractaments per al quaternari ràpid de les MALALTIES SECRETES.

Matriu, pell, bufeta, pròstata

Consulta: de 9 a 12 i 3 a 5

Economia per a empleats i obrers.

10 mil ptoz.

Reintegrables en 5 anys i per mesos amb interès del 10 per 100, acceptant per a ampliació del negoci. Inmillorables referències i detalls. J. C. C. n.º 165. Aquesta Adm.

Tos-Bronquitis-Asma

refredats antics, catarrals dels bronquis, etc. etc. i rebre que circula, es guaren ràpidament amb L'ELIXIR QUAY-COLAN GALAN. Veniu al Preu de 2/80 pessetes, als Centres d'Esportistes i a Farmàcia Rodo

avui de N. GALAN (encad. or)

PASSEIG DE GRÀCIA, 122

12 MESOS TERMINI

JOSEP PUJOL I PUJOL

Vergara, 5 Tel. 5185 A

EL LLIT DE METALL A L'ABAST

DE TOTES LES FORTUNES

UNICA AL MON QUE TE MUNTAT EL NEGOCI EN AQUESTA FORMA

VISTEU-LA 12 MESOS TERMINI NO ESPEREU NO DENEU

GRANS TALLERS DE FUMISTERIA I CALDERERIA

PRECKLER, SABATÉ I C.A

Cuines econòmiques: Bateria de cuines Torno-Bifora

Estufes de totes classes: Llençadors Torradors: Assecadors

TEATRES

Gran Teatre del Liceu

Concerts de Quatrema. Dijous, a tres quarts de deu. Primer concert simfònic per l'orquestra Pau Casals.

Primera part: Simfonia en do major, Mozart, sota la direcció del cèlebre mestre Franz Schalk.

Segona part: Focs artificials, Cant del rossinyol, L'ocell de foc: Strawinsky, sota la direcció del mateix autor Igor Strawinsky.

Tercera part: Don Joan, poema simfònic, Strauss. Sonata italiana, H. Wolf. Els mestres cantaires, obertures, Wagner, sota la direcció del mestre Franz Schalk. Es despatxa a compludoria.

Teatre Català Romea

Telèfon 3500 A

Avui, dimarts, a les cinc tardes, la famosa comèdia de Pirandello, EN CASO PER NO CASAR-SE. Tres actes, de gran èxit. Butaques a 1 i a 0'65 pessetes. Nit, estrona de la cèlebre comèdia de Weber i Gerbido, traducció de Molinó.

UN FILL D'AMERICA de grans èxits a París. — Demà, tarda. El vidu trist (tres hores següents de riure). Nit, Jovantut Jordana: Un fill d'America. — Dijous, tarda. Una vegada era un pastor... Es despatxa a compludoria.

TEATRE TIVOLI

TOURNEE Frederic Caballé

Gran companyia de sarsueles i opereta, primer actor i director

Ramon Peña

Avui, dimarts, tarda, l'èxit més creixent

LA LEYENDA DEL BESO Nit, debut de l'eminent tenor Antoni Saludas, amb la preciosa obra

LA LEYENDA DEL BESO Molt aviat, estrona: SOL DE SEVILLA

sarsuela en tres actes, de J. Andreu de Prada, música del mestre Padilla

TEATRE TALIA

Companyia de comèdies de MELIA - CIBRIAN

Avui, dimarts, tarda, a les cinc: PALOMA LA POSTINERA

Nit, a les deu: EL MADRIGAL DE LA OMBRE

Demà dimecres, tarda, a les cinc, i nit, a les deu, EL MADRIGAL DE LA OMBRE

Teatre Barcelona

Companyia d'Opera de Cambra OTTEIN-CRABBE-DEL POZO

Avui dimarts, a les deu en punt de la nit. Tercera d'abonament. Primera part: A petició general, vist l'èxit obtingut, es repetirà la cèlebre opera clàssica italiana del mestre Pergolesi, en un acte i dos quadres.

LA SERVIA PADRONA Segona part: Concert per l'Orquestra de Cambra, dirigida pel mestre Blanch.

Tercera part: Primera representació de la famosa opera francesa, en un acte, del mestre Massé, LES ROSES DE JEANETTE. Es despatxa a compludoria.

PRINCIPAL PALACE

(Espectacles Gilbort)

Divendres, 14, a les deu nit. Presentem

BRIQ A BRAC amb les vedettes

DIANA BELLI i KARS JEANETTE DANGREVE

GLORIA GUZMAN Susanne Darby, Lydia Franc, Orly de Zaraté, Fuentes, Parra, Troupe Aubin

Leonel, Bocerra, 100 artistes internacionals, 100

Ritmo 2 actes; 24 quadres A festill dels grans teatres europeus. Llibre d'Amichant, música Rosselló, Clari, Guerrero, Pou, Siervain, Borel, Chevo, Mebe, Decorat: Alarms, Bulbana, i Giribet. Sastreia: Max Weid, del Palles Berge, de París; Zanol, del Mayol Palace i Empire; Casa Paquín.

TEATRE NOU

Gran companyia de sarsuela. Direcció escènica, Leopold Gil. Primers actors i directors, Ferran Valles i Carles Beraza. Mestres directors i concertadors, Julià Vivas i Lluís Riva

Avui, dimarts, tarda, no hi haurà funció. Nit i totes les nits, l'èxit més creixent

LOS CAVILANES

Avui, dimarts, tarda, a un quart de sis. La joguina omica en tres actes, d'Antoni Pao i Joaquim Abat.

EL VIAJE DEL REY Nit, opera de Cambra Ottein-Crabbe-Del Pozo.

Demà, dimecres, tarda, Mi marido se aburre. Nit, Opera de Cambra. — Dijous, beneficència Maria Cañete.

TEATRE POLIORAMA

Companyia dramàtica espanyola de ROGER PINO

Avui, dimarts, tarda, matí, neta selecta: Cristallina. Nit, no hi ha funció, per donar lloc a l'assaig general de l'última traducció del senyor Manuel Linares Rivas.

LA JAULA DE LA LEONA l'estrena de la qual tindrà efecte dimecres a la nit. Es despatxa a compludoria.

TEATRE VICTORIA

Gran companyia de sarsueles, operetes i revistes

Avui, tarda, La fiesta de San Antón, En la Cruz de Mayo i Los granujas, debutant com actor el genial artista d'èxit anys, FIDELITO. Nit, debut del novell baríton Manuel Tarazona, amb Los cadetes de la reina, l'èxit de La Giralda i si de festa per Fidelito. Avint, l'èxit mundial de Franz Lehar

LA MAZURCA AZUL

Gran Teatre Espanyol

SANTPERE - BERGES

Avui, dimarts, tarda, a les cinc. Entrada i butaca 1/4 pesseta. Darrera de

MARIONETTES Nit, a les deu, gran èxit de la comèdia en tres actes, d'En Vallmitjana

LA DERRA NOVA LA FALLERA DEL SR. JAUME

Demà, dimecres, tarda, CONALWA I COMPANYIA Nit, gran funció no gale en honor dels campions de Catalunya de futbol (grups A i B)

F. C. BARCELONA F. C. TERRASSA ELS JAMBUS

LA DERRA NOVA LA FALLERA DEL SR. JAUME

Teatre Còmic

Companyia dramàtica ROJAS-CAPARO

DARRERA SETMANA

Temporada d'Primavera de 1924 COMPANYIA INTERNACIONAL DE CIRC I GRANS VARIETATS

Inauguració dissabte, 18 de març, debutant el cèlebre artista cinematogràfic

MACISTE

ELDORADO

Cineu de varietats

Magnífics films i les grans estrelles de varietats. Avui, dimarts, tarda, a dos quarts de cinc. Nit, a les deu. Projectió d'interessants i notables pel·lícules. Èxit de la formosa ballarina

LA GOLETERA Els ocasionals, saltadors arabs

EYPSIE CAMP Co. Èxit dels notables aeròbates a la bàscula

THE WELGRAFF Èxits dels notables artistes

JOHN i NEIL L'as dels excèntrics, RAMPER

La popularíssima artista, ídol del públic,

PILAR ALONSO Nou repertori de la seva creació — Magnífica presentació. Demà, dimecres, tarda i nit,

PILAR ALONSO i RAMPER IMPORTANT: Queda obert el despatx de localitats d'1 i de 4 a 7.

Teatre Barcelona

Companyia còmica del teatre Rey Alfonso, de Madrid. Primer actor i director:

PERE ZORRILLA Primera actriu

MARIA GABETE

Avui, dimarts, tarda, a un quart de sis. La joguina omica en tres actes, d'Antoni Pao i Joaquim Abat.

EL VIAJE DEL REY Nit, opera de Cambra Ottein-Crabbe-Del Pozo.

Demà, dimecres, tarda, Mi marido se aburre. Nit, Opera de Cambra. — Dijous, beneficència Maria Cañete.

IMPORTANT: Despatx de localitats a compludoria, d'onze a una i de quatre a set.

Gran Teatre Espanyol

Dimecres, nit, gran funció de gala en honor dels Campions de Catalunya de futbol (Equips A i B)

F. C. BARCELONA — F. C. TERRASSA

Programa Vallmitjana: ELS JAMBUS

I L'OBRA DEL DIA LA DERRA NOVA

LA FALLERA DEL SR. JAUME

Teatre Novetats

Dissabte vinent, 15 de març, Gran Ball de vestits

FESTIVAL MICAREME AURIGEMMA

Nit de grans sorpreses. Proclamació de la reina de Bellesa. Enlluernadora cavalcada i desfílada de bellesses.

Localitats: Casa Aurigemma, Ferran, 53.

CINEMES

Saló Catalunya

GRAN CINEMA DE MODA Notables estrelles Torrens i Lluís

Avui, dimarts, nit, grans èxits. Les divertides pel·lícules documentals Al misteri dels mars, escenes emocionants en els fons submarins, pels famosos Williams; darrer dia de la preciosa comèdia La senyora extravaganta, per Enn Bennett; Trovada i dinastia, de grans notables; El cèlebre Pathe, Demà, grans èxits: L'una Oona, famosa comèdia. Avint, la pel·lícula que recordem sempre: Els amants de la dona, de V. Diastro Dubois.

Gran Teatre Comtal i Gran Cinema Bohèmia

Avui, dimarts, tarda i nit, grans programes. Les divertides pel·lícules El difunt de Florio. Per passar-se a redemptor i El noi de Castil; i el darrer jornada de la rocambolesca pel·lícula Les dues tempestes, per la cèlebre Lillian Gish. Dijous, estrona de la pel·lícula extraordinària La tragèdia del corru de Lio.

Monumental - Pedró Walkyria

Avui, dimarts: El triomf de la dona, i la darrera: Les ontemallades de Tenny; El pol de la dones; Punys de ferro; Un Romcu a la selva. Dijous, grans estrones: La princesa Camarogda, i una afortunada: Maruca, algaridó de l'obra d'En Vives; La noia que jo estimava, per Charles Ray; El que ja una filla, i d'altres.

Diana - Argentina Excelsior

Avui, dimarts, segona jornada de Mouna Vanna, Les dues tempestes, El noi de Catus, Per passar-se a redemptor.

Cinema Princesa

Telèfon 1371 A.

Avui, dimarts, grans èxits programats: Tao, interessant super-sèrie repetida en sis llibres, projectant-se el sisè i darrer llibre d'aquest interessant film; Amagat sota terra, grandiosa cinta dramàtica, interpretada pel simpàtic actor Franz Maye; Més enllà de la flor, insuperable film de gran argument, in-

ARISTOCRATIA: BALO KURSAAL

ORQUESTINA SURE: BALO DE REUNIO DE FAMILIES DISTINGIDES

Avui, dimarts, grans èxits programats: El triomf de la dona, i la darrera: Les ontemallades de Tenny; El pol de la dones; Punys de ferro; Un Romcu a la selva. Dijous, grans estrones: La princesa Camarogda, i una afortunada: Maruca, algaridó de l'obra d'En Vives; La noia que jo estimava, per Charles Ray; El que ja una filla, i d'altres.

ALCAZAR ESPANOL

Unió

MAS ROCA

FABRICA D'ORBATERIA GENERES DE D'UNZ VITGERA
DE D'UNZ VITGERA 21 21

Camises "PERCALA BATILLÓ" amb joc de colls i guays a 12 ptes. Vres 21
"BATISTA FINA" obertes, i dos colls amb punys cosits 12 " 21

CONFECCIO I MIDA ESPECIALITAT

Corbates tricot, noves, a 3 ptes

TRACTAMENT NO OPERATORI DE LES HERNIES

INJECCIONS PROLIFERANTS-ORTURADORES del Dr. FERRER
MESTRE. Guariment radical en quinze dies sense interrompre
les habituales ocupacions. Consulta de 3 a 5. Telefon 1482 G.
Clarís, 111, pral., 1. Informacions gratuïtes als senyors metges

Els POLVOS HORLINE

fan devenir formosa, avellutada la cara; la pell
fina i agradable, suau com la d'un infant. Els
Polvos d'Horline son el millor secret de for-
mosura i joventut.

PRODUCTES HORLINE:

Aigua d'Horline (Mintura progressiva per als cabells blancs); 6.-
Depilatori (actiu i inofensiu); 6.- Polvos (molt adherents); 2'50.-
Crema (evita les arugues); 2'50.- Aigua dentífrica (en com-
primits efervescents); 5.- Batiol Moisty (aigua mineral per
als banyes de peus); 3'50.- Santibel (comprimits al bay-rhum per
regenerar el cabell); 3'50.

Agència general: Establements DALMAU OLIVERES, S. A.
PASSEIG DE L'INDUSTRIA, 14 - BARCELONA

Plancha ondulada
Grandíria
120 x 75 c/m.
185 x 114
250 x 114

ROCALLA

Pissarra artificial de Ciment i Amiant comprimits

PER A TOTA MENA DE TEULADES

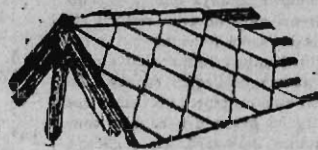
Josep Esteva i Cia.

Portal de l'Angel, 1 i 3 pral. - Telefon 3344 A.

Fàbrica a Sarrià

BARCELONA

PLAQUES 40 x 40 c/m
qualitat corrent i ARMADÉS
METALLICAMENT
Patent núm. 77867

BOMBES

RAMON PUIGJANER

Menéndez Pelayo, 70

Amb la bomba PUIGJANER l'electromotor no sofreix el gran inconvenient
d'estar col·locat dins del pou. Amb la bomba PUIGJANER l'aigua no falta
mai. La bomba PUIGJANER es l'única que es garanteix per quatre anys

Qui pateix dels nervis es perquè vol!

Cura segura amb el conegut Elíxir Bertran. Producte únic a Es-
panya, receptat cada dia pels metges més eminents per combatre epi-
lèpsia, histèric, migranya, palpitations, tremolors, rodaments de cap,
insomni, pèrdua de memòria, feridura, etc., etc.

NO DESCORFIEU DE CURARVOS PER VELL QUE SIA EL MAL
Venda: Farmàcia Bertran, carrer de Junyeres, núm. 11, farmàcies
ben assortides i centres d'específics.

La Mutual Agrícola i de Propietaris S. A.

per a

L'EXTRACCIÓN DE LATRINES

Es reben avissos

CENTRAL

Carrer de Sepúlveda, 177.

pral., primera; telefon 3649 A.

SUCURSALS

Passeig de Sant Joan, 95, pal.

Telefon 2037 G.

Coello, 169. Telefon 3025 G.

Carretera de l'Hospitalet (di-

posits). Telefon 529 H.

Francisco Giner, 58, tenda

(Gràcia).

Carretera de Sans, 135, pri-

mer, segona.

Bastons

A preus mai vistos
FABRICA
Passatge Guardi
(Rambla - Plaça Reial)

Petits Anuncis Classificats

a 0'50 pessetes les deu pa-
meres paraules i a 0'10 pes-
: : : cada una d'excepció

OFERTES DE TREBALL

VIATJANTS a la comunitat, per a
de Barcelona, ben relacionats amb el
do mercaderia, els solistes fabrica
liana per a labors. Escriure, amb re-
fències i rutes, a LA PUBLICITAT, a 211

DEMANDES DE TREBALL

PER secretari-administrador d'una
comptable. Escriure a LA PU-
BLICITAT, número 211.

COMPRES

PER a comprar i vendre tota mena de
biquets, a Premià de Mar, dis-
gu-vos a Jaume Vidal, Carrer de Tots
Sants, 19. Premià de Mar.

VENDES

CASA de dos pisos, cèntrica i amb
llada, es ven a Badalona. Preu
econòmic. Reo: Sagunt, 47.

MAGNETOS. Construcció de ma-
quina de pocs diners.

PIANO ven a bon preu. Carrer de

versitat, 46, entresol.

VENC un capro repartiment amb o-

val, bota i guarnicions, al

gaironç nou. Per substatuïr canvi, car-

rer del Cigne, 9, Gràcia. Magnetos al-

tas.

REVOLUCIO! Maquinària muni-

ja ruina, tipus patetista. A triar

Arbú, 110.

BILLARS SOLER de millors

sofres occassions a bon preu. Viladom-

129, tocent Granvia.

PIANOLA-PIANO Stock-av-

lian, ed. de

nou Ramon, Rambla Catalunya, 11, 2,

cer, segona de 1 a 2.

PERDUES

S'HA perdut una clau. Si algú la troba

devolgu-la al carrer de la Tortuga, núm. 11,

teu-la. (Barcelona).

DIVERSES

DR. M. NADAL, oculista, Cam-

plada, núm. 2 de 111

HIPOTEQUES. Transmissió hip-

oteca, 8. A. Passeig de la Pau, 1,

entresol. Telefon 5424 A.

CASA RERE

COPIES a maquina. Circulars, tip-

duccions del trenet i de

els. Mont-Bio, 14. Telefon 4128 A.

VIÉS URINARIES. Per simu-

lar impotència, Anàlisi de sang, Guai-

pus. Roda Universitat, 8. Poble-

Bombeta
"OPALINA"
RAY WATT
ILLUMINADA
MOLT DECORATIVA
GRAN ECONOMIA
ULTIMA NOVELTAT
Rbla. de les Flors, 16

KIF-KIF PASTA ROSA

El millor per netejar l'argent

LABORATORI
ESPECIAL PER

ANALISIS MODERNOS D'ORINES

DR. VILLV

TRANSMISSIO FAS-
CIFIC ILLUSTRAT
MONT-BIO

TRADE MARK

COLISEUM

AVUI I DIAS SEGUENTS ES PROJECTARA EL GRAN EXIT

DAVANT LA VIDA

La història d'una noia romàntica, per

Lluïsa WILSON, Jack HOLT i Conrat NAGEL

Exclusiva: Seleccine, S. A.

PROGRAMA AJURIA ESPECIAL